

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobce: **T. V.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 9, Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2019, č. j. 100659/2018/2018/KUSK/HRO,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2019, č. j. 100659/2018/2018/KUSK/HRO, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 16 342 Kč, a to k rukám zástupce žalobce JUDr. Ing. Ondřeje Horázného.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 31. 5. 2018, č. j. MUCE 34016/2018 OOSDSC, sp. zn. S-MUCE 83279/2016 SO (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl žalobcovy námitky proti záznamu 2 bodů zaznamenaných ke dni 22. 3. 2014, 3 bodů zaznamenaných ke dni 10. 3. 2015, záznam 2 bodů zaznamenaných ke dni 2. 3. 2016, záznam 3 bodů zaznamenaných ke dni 10. 7. 2016 a záznam 5 bodů zaznamenaných ke dni 19. 11. 2016 a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů v registru řidičů ke dni 19. 11. 2016.

2. Žalobce namítá, že správní orgán I. stupně postupoval nesprávně, neboť se odmítl věcně zabývat jeho námitkami vůči přestupku, jehož se měl dopustit dne 10. 3. 2015. Žalobce přitom od počátku tvrdil a potvrzením od zaměstnavatele doložil, že se přestupku spáchaného toho dne v Praze dopustit nemohl, neboť byl právě na pracovní cestě ve Švýcarsku. Dále dohledal osobu, která se ve skutečnosti přestupku dopustila, a doložil její čestné prohlášení. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, je právě tato námitka (tj. že žalobce přestupek, za který mu jsou započítány body, vůbec nespáchal) jednou z námitek, které je přípustné v námitkovém řízení vznést. Správní orgán I. stupně však postupoval formalisticky, pokud uzavřel, že v námitkovém řízení se nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci; přitom nesprávně interpretoval závěry vyslovené ve zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu. Není pravda, že by § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu posouzení okolností týkajících se samotného spáchaní přestupku vylučoval. Správní orgán I. stupně také nedostal své povinnosti plynoucí z § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ani se nevypořádal s argumentací žalobce, že záznam bodů je trestem. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tato pochybení nezhojil ani se nevypořádal s žalobcovou argumentací; napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Žalovaný nadto nevzal v potaz, že jedno z žalobcem iniciovaných přezkumných řízení ještě nebylo v době vydání napadeného rozhodnutí skončeno.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v evidenci řidičů zkoumá správní orgán pouze to, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocných rozhodnutí o přestupku, jež jsou nadána presumpcí správnosti. Za tím účelem si správní orgán I. stupně správně vyžádal pokutové bloky, přezkoumal je a shledal, že záznam bodů byl proveden na základě způsobilých dokladů. Jeho postupu nemá žalovaný co vytknout. Jde-li o žalobní námitku, že je záznam bodů trestem, odkazuje žalovaný na závěry rozšířeného senátu NSS vyslovené v usnesení ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-69, podle něhož však ani přesto nedochází k porušení právní zásady *non bis in idem*. Konečně jde-li o námitku, že před vydáním napadeného rozhodnutí nezohlednil, že jedno z řízení o mimořádném opravném prostředku stále běží, žalovaný uvádí, že nejednalo se o odvolací námitku, žalobce o tom žalovaného ani jiným způsobem do okamžiku koncentrace řízení neinformoval, a proto se o tom žalovaný, který nebyl účastníkem tohoto řízení, nemohl nijak dozvědět. Nemá to však žádný vliv na správnost napadeného rozhodnutí, protože i kdyby došlo ke zrušení příslušného rozhodnutí o přestupku, žalobce by stále měl evidováno 12 bodů. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.
4. Žalobce v replice konstatoval, že se žalovaný nijak nevyjádřil ke stěžejní žalobní námitce, že se přestupku, jehož se měl dopustit dne 10. 3. 2015, nedopustil.
5. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce ohledně řízení o obnově blokového řízení týkajícího se přestupku ze dne 10. 3. 2015 uvedl, že žádost o obnovu tohoto řízení byla zamítnuta.

6. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 2. 12. 2016 správní orgán I. stupně oznámil žalobci, že ke dni 19. 11. 2016 dosáhl 12 bodů v evidenci řidičů, informoval jej o tom, že tím pozbyl řidičské oprávnění, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Dne 7. 12. 2016 podal žalobce proti záznamu bodů námitky. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, a doplnil o ně správní spis (z nich soud rekapituluje pouze obsah pokutového bloku týkajícího se přestupku spáchaného dne 10. 3. 2015, jenž je z hlediska žalobních bodů relevantní). Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. města Prahy, o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 3. 2015 se žalobce dne 10. 3. 2015 dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu tím, že překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou dopravní značkou v obci o 20 km/h a více. Podle pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015 byla žalobci (identifikován jménem, příjmením, rodným číslem, bydlištěm, číslem občanského průkazu a číslem řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 1 000 Kč, přičemž k přestupkovému jednání došlo v 10:23 v ulici Bělohorská u č. o. 245; žalobce řídil červené F. registrační značky X. Pokutu žalobce na místě zaplatil, převzal část A pokutového bloku a podpisem stvrdil, že údaje uvedené na obou částech pokutového bloku souhlasí. Podpis v kolonce podpis přestupce je nečitelný. Dne 2. 3. 2017 se žalobce prostřednictvím zástupce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí. Následně žalobce postupně inicioval přezkumná řízení ve vztahu k rozhodnutí o přestupku (pokutovému bloku) ze dne 19. 11. 2016. Tomuto podnětu nebylo vyhověno. Žalobce dále podal dne 2. 6. 2017 návrh na obnovu řízení ve věci pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015. Správní orgán I. stupně řízení o námitkách opakovaně přerušil z důvodu probíhajícího řízení o obnově týkající se pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015. Naposledy bylo řízení o námitkách přerušeno usnesením správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2018, a to nejdéle na dobu 30 dnů od jeho doručení. Přípisem ze dne 12. 4. 2018 vyrozuměl správní orgán I. stupně žalobce o pokračování v řízení a současně ho poučil o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí.
7. Dne 4. 5. 2018 se žalobce seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí a dne 25. 5. 2018 se k nim vyjádřil. Ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 10. 3. 2015 uvedl, že v uvedený den nebyl v České republice, nýbrž na pracovní cestě ve Švýcarsku, jak doložil potvrzením svého zaměstnavatele společnosti E. A..cz, s. r. o., a potvrzením jeho švýcarského obchodního partnera společnosti A. A.. Svůj občanský průkaz, řidičský průkaz a další doklady však nechal v přihrádce vozidla (cestoval jen s cestovním pasem). Pan K. D., který v rozhodný den vozidlo řídil a spáchal předmětný přestupek (jeho prohlášení žalobce rovněž doložil), při policejní kontrole mechanicky sáhl do přihrádky pro doklady, tak došlo k tomu, že se nedopatřením prokázal žalobcovými doklady. Příslušník policie vyplnil pokutový blok a dal mu jej podepsat. Při projednávání přestupku tak došlo k záměně dokladů, neboť policista do pokutového bloku nesprávně vypsál osobní údaje žalobce, který se tedy přestupku ze dne 10. 3. 2015 nedopustil.
8. Ze správního spisu též vyplynulo, že řízení o obnově řízení stran pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015 bylo usnesením ze dne 10. 7. 2017 přerušeno, neboť se věcí zabýval policejní orgán z důvodu podezření ze spáchání přečinu poškození cizích práv podle § 291 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Věc však byla odložena. Další informace o průběhu či výsledku řízení o žádosti o obnovu řízení ve správním spisu nejsou obsaženy.

9. Dne 31. 5. 2018 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jehož výrok je rekapitulován v bodě 1 tohoto rozsudku. Po stručné rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a obsahu správního spisu správní orgán I. stupně k námitkám týkajícím se přestupku ze dne 10. 3. 2015 uvedl, že § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu vylučuje, aby se v řízení o námitkách zabýval okolnostmi týkajícími se samotného spáchání přestupku. Rozhodnutí o spáchání přestupku je pravomocné a nahlíží se na ně jako na správné; jako takové je podle správního orgánu I. stupně způsobilé k záznamu bodů. Námitky žalobce jsou nedůvodné, a proto je správní orgán I. stupně zamítl.
10. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Namítl především, že prvostupňové rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože se správní orgán I. stupně nevypořádal s jeho námitkami. Předmětem řízení o námitkách je zjištění, zda jsou jednotlivá rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů. Takovým podkladem není záznam o přestupku ze dne 10. 3. 2015, k němuž žalobce doložil, že se jej nedopustil, a § 123b zákona o silničním provozu správním orgánům nebrání vzít tyto důkazy v potaz. Správní orgán I. stupně porušil § 3 správního řádu, neboť nezjistil skutkový stav, a § 68 odst. 3 správního řádu, protože své úvahy řádně neodůvodnil. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Upozornil, že řízení o přestupku a řízení o námitkách mají odlišný předmět – zatímco v řízení o přestupku se zkoumá, zda se skutek stal, zda byl řidič jeho pachatelem apod., v řízení o námitkách se zkoumá existence způsobilého podkladu pro záznam bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Pokutové bloky mají zákonem požadované náležitosti a údaje na nich uvedené jsou srozumitelné, žalobce je podepsal a pokutu na místě zaplatil; pokutové bloky jsou tedy nadány presumpcí správnosti. V přezkumných řízeních žalobce neuspěl.
11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Přistoupil tedy k jejímu věcnému projednání. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž je přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
12. Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu se řidiči motorového vozidla, kterému byl příslušným správním orgánem uložen správní trest za přestupek, zaznamenaná v registru řidičů stanovený počet bodů.
13. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností záznam v registru řidičů ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení správního trestu za přestupek, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno oznámení o uložení pokuty za přestupek příkazem na místě.
14. Podle § 123f odst. 2 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
15. Žalobce již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně tvrdil, že se přestupku, jehož spáchání mají správní orgány za prokázané pokutovým blokem ze dne 10. 3. 2015, nedopustil a ani se jej dopustit nemohl. Uvedl, že byl v té době pracovně ve Švýcarsku, pro což předložil důkazy (potvrzení zaměstnavatele a jeho tamního obchodního partnera).

Správní orgány si tuto jeho argumentaci vyložily tak, že žalobce zpochybňuje samotnou skutečnost, že se dopustil přestupku, což je ovšem námitka, již nemůže v řízení o námitkách vznést, resp. by její věcné přezkoumání představovalo vykročení z předmětu námitkového řízení. To odpovídá ustálené judikatuře (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44), z níž plyne, že námitky směřující k okolnostem spáchání jednotlivých přestupků mají místo výlučně v řízeních o těchto přestupcích (resp. v na ně navazujících přezkumných řízeních či řízeních o jejich obnově). V tomto ohledu tedy nelze zcela přisvědčit názoru žalobce, že se správní orgány měly věcně zabývat jeho tvrzením, že se přestupku, jehož spáchání mají správní orgány za prokázané pokutovým blokem ze dne 10. 3. 2015, nedopustil. Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku vysvětlil rozdíl mezi řízeními o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku) a řízením o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu a poukázal na odlišnosti předmětu těchto řízení. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda byl záznam v registru řidičů proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán naopak v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, kdy je případně příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.

16. V dané věci nicméně správní orgány přehlédly, že z žalobcova tvrzení, že přestupek nespáchal, implicitně vyplývá, že současně také tvrdí, že podpis na pokutovém bloku není jeho. V podání ze dne 25. 5. 2018 k tomu žalobce uvedl, že řidič, který v rozhodný den vozidlo údajně řídil a spáchal předmětný přestupek, při policejní kontrole mechanicky sáhl do přihrádky pro žalobcovy doklady, kterými se prokázal. Příslušník policie vyplnil pokutový blok a dal mu jej poté podepsat. A podobná tvrzení žalobce uváděl i v dalších podáních v průběhu správního řízení. Z žalobcova popisu toho, jak se celá situace odehrála, tak vyplývá, že podpis na tomto pokutovém bloku má dle jeho tvrzení patřit nikoliv žalobci, ale panu K. D., jehož čestné prohlášení žalobce rovněž doložil.
17. Jinými slovy, žalobce již ve správním řízení namítal (vedle dalšího) také absenci svého podpisu jakožto jedné z klíčových formálních náležitostí pokutového bloku, což je námitka, která v námitkovém řízení nepochybně své místo má. Podpis je klíčovou součástí pokutového bloku, a jestliže chybí, není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Podpis na pokutovém bloku má zásadní význam, neboť jím obviněný stvrzuje souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81). Současně je podpis podmínkou pro nabytí právní moci pokutového bloku i toho, aby jako rozhodnutí vydané ve specifickém zkráceném řízení podléhalo omezenému přezkumu, aniž by mohla být věc projednána ve správním řízení či aniž by mohl být uplatněn řádný opravný prostředek (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, č. j. 9 As 2/2011-93). Nestačí přitom, že je pokutový blok (kýmkoli) podepsán, ale musí se jednat o podpis napsaný osobou uvedenou na tomto bloku, která byla (současně) řidičem, jemuž byly v bodovém hodnocení přičteny body.

18. Přestože žalobce (byť nikoliv explicitně) namítal, že podpis na pokutovém bloku ze dne 10. 3. 2015 není jeho, správní orgány se s touto otázkou vůbec nevypořádaly, resp. vypořádaly se s ní jen zcela nedostatečně, a to tak že bez jakékoli argumentaci uvedly, že všechny pokutové bloky včetně bloku ze dne 10. 3. 2015 žalobce podepsal. Nijak se nevypořádaly ani s žalobcem předloženými důkazy, jimiž zpochybňoval, že je na pokutovém bloku jeho vlastní podpis. Z toho důvodu je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
19. S ohledem na zjištěnou nepřezkoumatelnost se soud dále zabýval již jen žalobním bodem, který to za daných okolností umožňuje. Žalobce namítl, že správní orgány obou stupňů postupovaly nezákonně, pokud vydaly prvostupňové, resp. napadené rozhodnutí v době, kdy ještě nebylo skončeno řízení o žádosti o obnovu řízení ukončeného vydáním pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015. Ze správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně řízení opakovaně usnesením přerušil na základě § 64 odst. 2 správního řádu, protože žalobce podal nejprve podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci pokutového bloku ze dne 19. 11. 2016, a poté z důvodu, že žalobce požádal o obnovu řízení ve věci pokutového bloku ze dne 10. 3. 2015. Do doby vydání napadeného rozhodnutí nebylo zjištěno, že by některý z těchto bloků byl zrušen (případně prohlášen nicotným). Nic takového ostatně netvrdil ani žalobce. Podstatné však je, že žalobce v době, kdy uplynula doba posledního přerušování řízení, nadále již nenavrhoval, aby bylo řízení znovu přerušeno, ani netvrdil, že je řízení o obnově řízení ve věci přestupku ze dne 10. 3. 2015 stále vedeno. Od této argumentace žalobce na rozdíl od předchozích podání v řízení před správním orgánem I. stupně zcela upustil. Ve správním řízení, ať již zahájeném z moci úřední, či na návrh účastníka, je primární povinností správního orgánu dovést řízení k zákonem předvídanému výsledku. Nebylo tedy povinností správního orgánu I. stupně řízení na opakované žádosti žalobce přerušovat donekonečna. Za situace, kdy žalobce nadále nenavrhoval přerušování řízení o námitkách, a tím dal najevo svou rezignaci na výsledek souběžně probíhajícího řízení o obnově, nelze shledat nic závadného na tom, že se správní orgán I. stupně po skončení přerušování řízení opřel o pravomocná a nezrušená podkladová rozhodnutí (pokutové bloky) a rozhodl ve věci samé na základě skutečností z nich vyplývajících. Jinými slovy, soud neshledává nic nezákonného na postupu správního orgánu I. stupně, který – poté, co řízení na žádost žalobce opakovaně přerušil – vydal prvostupňové rozhodnutí v momentě, kdy ještě nebylo rozhodnuto o žalobcově žádosti o obnovu řízení. Měl totiž k dispozici pravomocná rozhodnutí, na jejichž základě byly záznamy provedeny. Z téhož důvodu nepochybil ani žalovaný, pokud napadené rozhodnutí vydal, aniž by vyčkal skončení řízení o obnově. Ostatně žalobce ani v odvolání, ani v jeho doplnění, ani jindy v průběhu odvolacího řízení jeho přerušování nenavrhoval.
20. Pouze nad rámec nezbytného odůvodnění lze dodat, že zástupce žalobce během ústního jednání potvrdil, že řízení o žádosti o obnovu blokového řízení týkajícího se přestupku ze dne 10. 3. 2015 byla zamítnuta. Byť k tomu došlo až po vydání napadeného rozhodnutí, a jde tedy o okolnost, k níž soud nemůže přihlížet, svědčí tato skutečnost o tom, že ani vyčkávání na výsledek řízení o obnově blokového řízení by samo o sobě nemohlo žalobci přinést příznivější posouzení jeho námitek.
21. Závěr o nedůvodnosti žalobního bodu, jenž se týká procesního postupu správních orgánů v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, však nemění nic na

tom, že napadené rozhodnutí je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti, jak bylo uvedeno shora.

22. Soudu tedy nezbylo, než je podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení se bude žalovaný zabývat otázkou, zda je podpis na pokutovém bloku ze dne 10. 3. 2015 skutečně podpisem žalobce. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že skutečnost, že byla tatáž otázka relevantní i při rozhodování o obnově řízení, neznamená to, že by tato argumentace nemohla být hodnocena v řízení o námitkách proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalovanému nic nebrání v tom, aby za situace, kdy bylo již řízení o obnově blokového řízení skončeno, vycházel z jeho výsledků, pokud se týkají hodnocení pravosti žalobcova podpisu (o čemž ovšem není soudu nic známo). Jestliže však v řízení o obnově blokového řízení nebyla otázka pravosti údajného žalobcova podpisu nikterak hodnocena, nezbyde, než aby se s předmětnou námitkou vypořádal žalovaný sám. Právním názorem soudu je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladů řízení. Tyto náklady vyčíslil žalobce částkou 24 684 Kč, jež se skládá z odměny advokáta za šest úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání blanketní žaloby a návrhu na přiznání odkladného účinku, doplnění žaloby na výzvu soudu, podání obsahující nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání, replika a účast na jednání soudu), náhrady hotových výdajů a náhrady daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“). Soud nicméně dospěl k závěru, že zástupce žalobce provedl v řízení toliko tři účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, jedno písemné podání soudu ve věci samé (žaloba) a účast na soudním jednání – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. Soud žalobci nepřiznal náhradu nákladů řízení za doplnění žaloby, neboť odměnu advokáta lze nárokovat pouze za sepsání a podání bezvadné žaloby obsahující veškeré náležitosti. Přiznání náhrady nákladů za úkon spočívající v podání blanketní žaloby a vedle toho i za její doplnění na výzvu soudu by představovalo dvojnásobnou odměnu za jeden úkon. Dále soud nepřiznal žalobci náhradu za úkon spočívající v podání dne 30. 7. 2019 obsahující pouze nesouhlas žalobce s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, neboť jde toliko o procesní podání, jež se netýká věci samé, ani za repliku podanou dne 5. 9. 2019, neboť ani v tomto podání nebyly uvedeny žádné pro věc nové skutkové či právní okolnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010-59). K odměně za právní služby v souhrnné výši 9 300 Kč soud přičetl paušální částku náhrady hotových výdajů ve výši 900 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Součet těchto částek ve výši 10 200 Kč soud dále zvýšil o částku 2 142 Kč odpovídající DPH v sazbě 21 %, neboť zástupce žalobce je plátcem DPH. K náhradě nákladů řízení náleží i žalobcem zaplacené soudní poplatky v celkové výši 4 000 Kč. Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v celkové výši 16 342 ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitý na základě § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. února 2021

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu